

Експертний висновок
Міністерства фінансів України до законопроекту
згідно зі статтею 27 Бюджетного кодексу України

1. Назва законопроекту

Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо встановлення особливостей проходження служби в податкових органах та проведення атестації посадових осіб податкових органів» (реєстр. № 9243 від 26.04.2023), поданий народними депутатами України Гетманцевим Д. О., Железняком Я. І., Совою О. Г. та іншими.

2. Завдання законопроекту

Цим законопроектом:

змінюється процедура проведення конкурсного відбору на посаду Голови ДПС за прикладом кращих практик Національного антикорупційного бюро України, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Національного агентства з питань запобігання корупції, зокрема передбачивши порядок формування складу та змісту вимог до діяльності конкурсної комісії;

врегульовано порядок відбору та залучення до проведення відкритого конкурсу на посаду Голови ДПС міжнародних експертів, що мають високі професійні компетенції, зокрема досвід роботи у сферах права, економіки та/або запобігання корупції не менше п'яти років;

встановлено чіткий алгоритм прийняття рішень конкурсною комісією та визначено, що конкурсна комісія вносить подання Прем'єр-міністру України на одну кандидатуру (переможця конкурсу);

надано право Голові ДПС формувати кадровий потенціал податкових органів, у тому числі шляхом призначення своїх заступників за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій такого Голови;

передбачено, що в разі відсутності погодження з Міністром фінансів України призначення на посади та/або звільнення з посад керівників середньої ланки (зокрема начальників податкових органів та директорів департаментів центрального апарату) протягом місяця з моменту подання така кандидатура вважається автоматично погодженою;

для контролю ефективності діяльності ДПС запроваджується щорічна незалежна зовнішня оцінка (аудит), висновок Комісії з проведення зовнішньої незалежної оцінки (аудиту) про неефективність діяльності ДПС є підставою для звільнення Голови;

визначено особливості прийняття на службу до податкових органів, проходження та припинення служби в податкових органах, зокрема щодо встановлення конкретного переліку обмежень, за наявності яких особа не може вступити на службу до податкових органів;

передбачено проведення одноразової атестації посадових осіб податкових органів з метою встановлення відповідності займаній посаді;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 26B2648ADD3032E104000000A2FE2E00178CAB00

Підписувач Улютін Денис Валерійович

Дійсний з 04.11.2022 13:28:15 по 04.11.2024 13:28:15

Міністерство фінансів України

26020-02/1-3/13359 від 17.05.2023

для встановлення мотивації та стабільності проходження служби в податкових органах визначаються розміри окладів посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та його територіальних органів, закріплюються складові заробітної плати таких осіб.

3. Оцінка впливу на показники бюджетів

Реалізація акта впливатиме на показники Державного бюджету України, з огляду на пропозицію встановлення підвищених посадових окладів державних службовців центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальних органів та державних податкових інспекцій відповідно до прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 01 січня календарного року; запровадження додаткових складових заробітної плати у вигляді командної премії та інших виплат, передбачених законодавством; скасування обмеження щодо кількості заступників керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику. Крім того, не зазначено джерел фінансування діяльності Комісії з проведення зовнішньої незалежної оцінки (аудиту) ефективності діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, комісії з проведення конкурсу на призначення голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, атестаційних комісій.

4. Вартісна величина впливу на показники бюджетів

Визначити вартісну величину впливу законопроекту на показники бюджетів немає можливості у зв'язку з відсутністю вихідних даних.

5. Пропозиції щодо можливостей фінансового забезпечення у відповідному бюджетному періоді законопроекту у разі його прийняття

Реалізація окремих норм акта призведе до збільшення видатків Державного бюджету України у бюджетному періоді, в якому він набере чинності.

6. Пропозиції щодо відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини

Прийняття акта суперечить законам, що регулюють бюджетні відносини. Суб'єкт права законодавчої ініціативи не надав фінансово-економічного обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки) у порушення вимог частини першої статті 27 Бюджетного кодексу України.

7. Пропозиції щодо розгляду законопроекту

1) Щодо статусу центральних органів виконавчої влади

Організацію, повноваження та порядок діяльності центрального органу виконавчої влади, у тому числі порядок призначення та звільнення керівників центральних органів виконавчої влади, регулює Закон України «Про центральні

органи виконавчої влади» (далі – Закон про ЦОВВ). Повноваження та порядок діяльності інших спеціальних органів може бути врегульовано іншими законами.

Стаття 24 Закону про ЦОВВ містить перелік центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом. Інші центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом можуть бути утворені Кабінетом Міністрів України або утворені відповідно до закону.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не має спеціального статусу і на нього мають поширюватися норми Закону про ЦОВВ.

2) Щодо призначення та повноважень керівника центрального органу виконавчої влади і його заступників

Запропонованою законопроектом новою статтею 342-2 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) визначено порядок призначення Голови ДПС, відповідно до якого він призначається на посаду Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України за пропозицією комісії з проведення конкурсу (далі – конкурсна комісія).

Частина п'ята запропонованої законопроектом нової статті 342-1 Кодексу містить норми, згідно з якими Голова центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, має першого заступника та заступників, кількість яких визначає Кабінет Міністрів України за обґрунтованим поданням такого Голови.

Перший заступник, заступники Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, призначаються на посади та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій такого Голови.

Призначення на посади першого заступника та заступників Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, здійснюється Кабінетом Міністрів України без проведення відкритого конкурсу.

Формулювання «без проведення відкритого конкурсу» викликає питання, чи застосовується до таких посад процедура проведення закритого конкурсу.

Якщо ж наведені положення передбачають призначення осіб на такі посади без проведення конкурсу взагалі, то вважаємо необхідним зауважити таке.

Відповідно до статті 19 Закону про ЦОВВ керівник центрального органу виконавчої влади призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України, а частиною третьою цієї статті визначено, що керівник центрального органу виконавчої влади та його заступники є державними службовцями.

Закон України «Про державну службу» (далі – Закон про держслужбу) визначає принципи, правові та організаційні засади забезпечення публічної, професійної, політично неупередженої, ефективної, орієнтованої на громадян державної служби, яка функціонує в інтересах держави і суспільства, а також порядок реалізації громадянами України права рівного доступу до державної служби, що базується на їхніх особистих якостях та досягненнях.

Статтею 4 Закону про держслужбу визначено принципи державної служби. Одним із таких принципів є забезпечення рівного доступу до державної служби – заборона всіх форм та проявів дискримінації, відсутність необґрунтованих обмежень або надання необґрунтованих переваг певним категоріям громадян під час вступу на державну службу та її проходження.

Принцип рівного доступу до державної служби гарантується статтею 38 Конституції України, згідно з якою визнається і захищається право рівного доступу громадян до державної служби. У Законі про держслужбу це право забезпечено насамперед через виключно конкурсний порядок призначення на всі посади державної служби.

Статтею 21 Закону про держслужбу визначено, що вступ на державну службу здійснюється шляхом призначення громадянина України на посаду державної служби за результатами конкурсу.

Конкурс на зайняття посади державної служби категорії «А» проводить Комісія з питань вищого корпусу державної служби (далі – Комісія).

Склад та порядок формування Комісії визначено статтею 14 Закону.

Також звертаємо увагу, що за рішенням Комісії для проведення оцінки відповідності професійних компетентностей кандидата встановленим вимогам до її роботи можуть залучатися державні службовці, у тому числі з інших державних органів, науковці та експерти у відповідній сфері.

З огляду на вищезазначене, запропоновані законопроектom зміни протирічать принципу забезпечення рівного доступу до державної служби, оскільки містять окремі умови вступу та проходження державної служби.

Водночас звертаємо увагу, що Комісія також здійснює дисциплінарні провадження щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії «А», та вносить суб'єкту призначення пропозиції за наслідками дисциплінарного провадження.

Отже, згідно із запропонованими законопроектom змінами добір на посаду Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, здійснюватиме конкурсна комісія, створення якої запропоновано цим законопроектom, а дисциплінарні провадження здійснюватиме Комісія, що не узгоджується із законодавством про державну службу.

Крім того, частиною восьмою запропонованої законопроектom нової статті 342-1 Кодексу визначено, що у разі звільнення Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, з посади або його відсутності повноваження Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, виконує його перший заступник, а в разі його відсутності – заступник до дня призначення Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в порядку, встановленому статтею 342-2 цього Кодексу.

Також законопроектom запропоновано визначити різний порядок, умови вступу та призначення на відповідні посади, що не узгоджується з вищезазначеними принципами та концептуальними засадами державної служби.

Крім того, зазначаємо, що згідно із Законом про ЦОВВ кількість заступників керівника центрального органу виконавчої влади визначається Кабінетом Міністрів України на основі обґрунтованого подання відповідного керівника.

З урахуванням того, що основні засади та порядок діяльності центральних органів виконавчої влади, в тому числі й порядок визначення кількості заступників керівників, врегульовано Законом про ЦОВВ, пропозицію щодо внесення змін до статті 19 Закону про ЦОВВ у частині необмеженої кількості заступників керівника центрального органу виконавчої влади не може бути підтримано.

Згідно з абзацом п'ятим пункту 1 частини першої статті 6 Закону про держслужбу посади керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, та їх заступників належать до посад державної служби категорії «А» (вищий корпус державної служби).

Відповідно до частини четвертої статті 20 Закону про держслужбу особи, які претендують на зайняття посад державної служби категорії «А», мають відповідати типовим вимогам (у тому числі спеціальним), затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Частина друга статті 342-1 законопроекту не передбачає у вимогах до особи, що претендує на зайняття посади Голови, володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи, що є однією з обов'язкових вимог до осіб, які претендують на зайняття посади державної служби категорії «А», визначених Законом про держслужбу.

Також звертаємо увагу, що назва нової статті 342-1 Кодексу «Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику» не повністю відображає її зміст, оскільки у статті також йдеться про заступників Голови та про щорічну зовнішню незалежну оцінку (аудит) ефективності діяльності відповідного центрального органу виконавчої влади.

3) Щодо діяльності Комісії з проведення зовнішньої незалежної оцінки (аудиту) ефективності діяльності

Законопроектом передбачено діяльність Комісії з проведення зовнішньої незалежної оцінки (аудиту) ефективності діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику, та комісії з проведення конкурсу на призначення голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Водночас є незрозумілим, на якій основі (платній чи безоплатній) будуть працювати члени цих комісій, а також термін дії виконання ними своїх обов'язків тощо.

Також незрозумілим є статус помічників, які будуть залучатися на допомогу членам Комісії з проведення зовнішньої незалежної оцінки.

Звертаємо увагу, що законопроектом не визначено перелік напрямів діяльності, що можуть перевірятися Комісією з проведення зовнішньої незалежної оцінки (аудиту) ефективності діяльності, що може призвести до дублювання її функцій іншими державними органами.

Крім того, законопроектом не передбачено можливості надання зауважень до проекту висновку Комісії, які вона могла б врахувати при підготовці остаточного висновку, а також можливості оскарження висновку Комісії, зокрема, в судовому порядку.

Враховуючи викладене, частину 9 запропонованої законопроектом нової статті 342-2 Кодексу пропонуємо доопрацювати.

4) Щодо переліку документів для осіб, які претендують на участь у конкурсі

Стаття 25 Закону про держслужбу містить чіткий перелік затребуваної інформації для особи, яка бажає взяти участь у конкурсі. Забороняється вимагати від особи, яка претендує на зайняття посади державної служби, інформацію, не визначену частиною першою цієї статті.

Отже, частину 11 запропонованої законопроектом нової статті 342-2 Кодексу пропонуємо узгодити зі статтею 25 Закону про держслужбу.

5) Щодо складових заробітної плати та посадових окладів державних службовців центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику

Законопроектом передбачено встановити державним службовцям центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальних органів та державних податкових інспекцій додаткові складові заробітної плати, зокрема командну премію та інші виплати.

Крім того, законопроектом передбачено встановлювати посадові оклади вищезазначеним працівникам відповідно до розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 01 січня календарного року.

Зокрема, законопроектом запропоновано визначити посадовий оклад Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в розмірі 30 прожиткових мінімумів для працездатних осіб (63 060 грн), першого заступника Голови – 28 (58 856 грн), заступника Голови – 27 (56 754 грн), директора департаменту 22 (46 244 грн), начальника відділу у складі департаменту, самостійного управління – 16 (33 632 грн), головного державного інспектора – 13 (27 326 грн), з огляду на прожитковий мінімум 2102 гривні.

Реалізація цих норм потребуватиме значних додаткових ресурсів на оплату праці вищезазначених працівників - орієнтовно 28,6 млрд грн, джерела покриття яких відсутні.

Також зазначаємо, що у 2022–2023 роках видатки на оплату праці всіх працівників державних органів (у тому числі й посадових осіб податкової служби) відшкодовуються міжнародними донорами в рамках Проекту «Підтримка державних видатків для забезпечення стійкого державного управління в Україні», який був підготовлений як реакція на надзвичайні ситуації, що виникають під час війни, для безперервності виконання основних функцій Уряду України.

Крім того, розміри посадових окладів державних службовців центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику,

перевищуватимуть у 1,5–2,5 раза розміри посадових окладів, наприклад, відповідних працівників міністерств.

Такі ініціативи суперечать статті 8 Закону України «Про оплату праці» та статті 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України».

Крім того, Законом України від 19.09.2019 № 117-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо перезавантаження влади» встановлено, що з 01.01.2020 норми і положення законів України, якими визначено розміри посадових окладів та інших складових оплати праці працівників державних органів, застосовуються в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Водночас звертаємо увагу, що у Верховній Раді України зареєстровано проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо впровадження єдиних підходів в оплаті праці державних службовців на основі класифікації посад» (реєстр. № 8222 від 23.11.2022; далі – законопроект № 8222).

Законопроект № 8222 передбачено з 2024 року змінити підходи до регулювання оплати праці у сфері державної служби шляхом запровадження системи оплати праці державних службовців на основі класифікації посад державної служби, впровадження системи грейдів тощо, а для державних органів, діяльність яких регулюється спеціальними законами, така оплата праці їх працівників запроваджується з 2025 року.

Прикінцевими положеннями законопроекту № 8222 визначено, що державні органи, діяльність яких регулюється спеціальними законами, мають забезпечити до 01.01.2025 внесення змін до таких законів у частині оплати праці їх працівників.

Законопроект № 8222 внесено до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2023 рік, прийнятого Верховною Радою України 07.02.2023.

Отже, підпункти 9 та 11 частини 2 запропонованої законопроектом нової редакції статті 346-1 Кодексу щодо нових складових заробітної плати та частину 3 запропонованої редакції цієї ж статті щодо визначення розмірів посадових окладів працівників центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальних органів та державних податкових інспекцій виключити.

б) Щодо обмеження повноважень Міністра в частині погодження призначень на посади / звільнення з посад керівників та заступників керівників структурних підрозділів апарату ЦОВВ, а також керівників та заступників керівників територіальних органів ЦОВВ одним місяцем з моменту отримання подання на призначення/звільнення

Статтею 18 Закону про ЦОВВ та Положенням про Міністерство фінансів України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 375, передбачено, що Міністр:

погоджує призначення на посади та звільнення з посад керівників та заступників керівників самостійних структурних підрозділів апарату

центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується ним;

погоджує призначення на посади та звільнення з посад керівників і заступників керівників територіальних органів центрального органу виконавчої влади.

Строків вищезгаданих кадрових погоджень для Міністра відповідно до Закону про ЦОВВ не передбачено, оскільки погодження Міністром призначення на посади та звільнення з посад керівних працівників відповідних центральних органів виконавчої влади є важливим та відповідальним процесом. Міністр забезпечує формування державної політики у відповідній сфері та контролює її реалізацію центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується ним, визначає пріоритетні напрями роботи центрального органу виконавчої влади та шляхи виконання покладених на нього завдань.

Для забезпечення належним чином виконання Міністром повноважень та функцій у частині кадрових питань стосовно керівних працівників відповідних центральних органів виконавчої влади Міністр, погоджуючи призначення посадових осіб керівної ланки, несе відповідальність за такі призначення. Тому вкрай важливим є вивчення інформації щодо претендентів на посади керівних працівників, перед якими на сьогодні стоять серйозні виклики та на яких покладається виконання посадових обов'язків і завдань, що стоять перед відповідним центральним органом виконавчої влади, що потребує певного часу.

Також для з'ясування ділових та моральних якостей кандидатів на керівні посади центральних органів виконавчої влади, надання оцінки їх професійності, організаторським здібностям, розуміння ними відповідної сфери діяльності та визначення рівня відповідності посаді, на яку рекомендуються, у Міністерстві можуть проводитись співбесіди з кандидатами на вищезазначені посади.

З огляду на зазначене, зміни до статті 18 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» щодо обмеження повноважень Міністра в частині погодження призначень на посади / звільнення з посад керівників та заступників керівників структурних підрозділів апарату ЦОВВ, а також керівників та заступників керівників територіальних органів ЦОВВ одним місяцем з моменту отримання подання на призначення/звільнення не підтримано.

7) Щодо атестації посадових осіб податкових органів

Частиною 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту передбачено утворення керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, атестаційних комісій та проведення атестації посадових осіб податкових органів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Під час атестації посадової особи може бути ініційовано проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа або психологічного тестування в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Однак проектом не зазначено джерел фінансування роботи атестаційних комісій.

Також із зазначеної норми незрозуміло, чи вона є разовою, чи повинна застосовуватись при кожному прийнятті розпорядження про призначення Голови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Крім того, відповідно до статті 342 Податкового кодексу України посадові особи контролюючих органів є державними службовцями. Застосування додаткових вимог для перебування посадових осіб контролюючих органів на державній службі є звуженням прав, що суперечить статті 38 Конституції України, відповідно до якої громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби.

Водночас слід зазначити, що статтею 22 Конституції України передбачено, що при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу наявних прав і свобод.

Тому запровадження атестації лише для працівників контролюючих органів, а не для усіх державних службовців суперечить Конституції України.

Разом з тим запровадження зазначених норм може призвести до оскарження звільнень працівників, здійснених на підставі атестації, відмови від проходження атестації, психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа або психологічного тестування, у судовому порядку.

У зв'язку з невідповідністю зазначених норм статтям 22 та 38 Конституції України існує висока ймовірність скасування надалі таких рішень про звільнення судом, що призведе до додаткових витрат державного бюджету.

Також пунктом 8 частини третьої розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту передбачено можливість ініціювання проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа або психологічного тестування в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Однак не визначено умов, за яких атестаційною комісією може бути ініційовано проведення відповідних досліджень або тестування, що є корупційним ризиком у роботі атестаційної комісії.

Крім того, з одного боку, відмова від проходження такого дослідження є підставою для звільнення, а з іншого – результати психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа та/або психологічного тестування не є підставою для прийняття рішення атестаційною комісією про часткову відповідність або невідповідність посадової особи податкового органу займаній посаді та використовуються під час проведення співбесіди з нею виключно як інформація ймовірного характеру, яка сприяє формуванню оцінки працівника.

Такі норми можуть призвести до неоднакового та суб'єктивного застосування комісією результатів зазначених досліджень та потенційно можуть містити корупційні ризики, що зі свого боку є порушенням прав державних службовців.

Водночас результати таких досліджень підлягають знищенню, що унеможливає їх оскарження.

8) Щодо оцінювання результатів службової діяльності державних службовців

Абзацом четвертим частини четвертої запропонованої законопроектом нової статті 342-1 Кодексу передбачено не поширювати на Голову ДПС дії законодавства про державну службу в частині процедури оцінювання результатів службової діяльності державних службовців. Також запропоновано визначити правові наслідки за результатами проведення відповідної атестації, а саме прийняття атестаційною комісією рішення про відповідність або невідповідність посадової особи податкового органу займаній посаді, надання рекомендацій суб'єкту призначення щодо подальшого проходження або припинення державної служби такими особами.

Так, Законом України від 14.01.2020 № 440-IX «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи» статтю 3 Закону про держслужбу доповнено частиною п'ятою, відповідно до якої окремі особливості проходження державної служби в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, їх територіальних органах визначаються Митним кодексом України та Кодексом.

Крім того, згідно з частиною дванадцятою статті 91 Закону про держслужбу особливості вступу, проходження та припинення державної служби, зокрема в митних та податкових органах, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, визначених спеціальним законодавством у відповідній сфері.

Відповідно до частин першої та другої статті 44 Закону про держслужбу результати службової діяльності державних службовців щороку підлягають оцінюванню для визначення якості виконання поставлених завдань, а також з метою прийняття рішення щодо преміювання, планування їхньої кар'єри.

Оцінювання результатів службової діяльності проводиться на підставі показників результативності, ефективності та якості, визначених з урахуванням посадових обов'язків державного службовця, а також дотримання ним правил етичної поведінки та вимог законодавства у сфері запобігання корупції, виконання індивідуальної програми професійного розвитку, а також показників, визначених у контракті про проходження державної служби (у разі укладення).

Державні службовці, які отримали відмінні оцінки за результатами оцінювання службової діяльності, підлягають преміюванню відповідно до цього Закону.

Отже, оцінювання є обов'язковою процедурою, передбаченою Законом про держслужбу для всіх державних службовців.

Звертаємо увагу, що оцінювання проводиться не лише для визначення ефективності та результативності роботи кожного державного службовця, а й для забезпечення планування та моніторингу виконання поставлених завдань державними органами.

Крім того, абзацом першим пункту 12¹ Порядку проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців, затвердженого

постановою Кабінету Міністрів України від 23.08.2017 № 640, передбачено, що на основі визначених для державного службовця завдань і ключових показників, потреб у професійному навчанні (у разі їх визначення), а також за результатами оцінювання службової діяльності державного службовця (у разі наявності) такий державний службовець разом зі службою управління персоналом складає індивідуальну програму підвищення рівня професійної компетентності / індивідуальну програму професійного розвитку.

Тому вважаємо, що процедуру оцінювання результатів службової діяльності, вказану в Законі про держслужбу, мають проходити в установленому порядку всі державні службовці, включаючи керівників центральних органів виконавчої влади, зокрема й центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, а отже, запропоновані в законопроекті зміни щодо непоширення цієї процедури на окремі групи державних службовців не може бути підтримано.

Водночас положення пункту 3 розділу II законопроекту не виключають можливість проведення одночасно як атестації, так і щорічного оцінювання відповідних посадових осіб, за результатами чого щодо таких осіб можуть виникнути різні за характером правові наслідки.

З огляду на вищевикладене, запропоновані законопроектом зміни не узгоджуються з концептуальними положеннями Закону про держслужбу та визначеними принципами проходження державної служби.

9) Щодо окремих технічних правок до законопроекту

Зауважуємо, що у зв'язку із втратою чинності Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» необхідно в запропонованій законопроектом новій редакції пункту 342.3 статті 342 Кодексу зазначену назву замінити на Закон України «Про запобігання корупції».

Крім того, законопроектом передбачено встановлення обмежень щодо прийому на роботу до контролюючих органів, зокрема у підпункті 342.3.5 пункту 342.3 статті 342 законопроекту запропоновано встановити, що на роботу до контролюючих органів не може бути прийнято особу, стосовно якої встановлено обмеження Законом про держслужбу та Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», в тому числі особу, яка протягом останнього року притягалася до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією.

Також у пункті 5 частини третьої статті 342-1 законопроекту запропоновано встановити, що на посаду Голови не може бути призначено особу, яка протягом останнього року притягалася до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією.

З метою узгодження зазначених статей з пунктом 5 частини другої статті 19 Закону про держслужбу пропонуємо підпункт 342.3.5 пункту 342.3 статті 342 та пункт 5 частини третьої статті 342-1 викласти у такій редакції: «піддавалася адміністративному стягненню за правопорушення, пов'язане з корупцією, протягом трьох років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили».

Водночас у статті 346-1 законопроекту слова «державних податкових інспекцій» пропонуємо виключити, оскільки державні податкові інспекції є структурними підрозділами територіальних органів ДПС.

10) Додатково повідомляємо, що відповідно до розділу 3 «Запобігання корупції у пріоритетних сферах» Антикорупційної стратегії на 2021–2025 роки, затвердженої Законом України від 20.06.2022 № 2322-IX «Про засади державної антикорупційної політики на 2021–2025 роки», визначено, що основним критерієм для оцінки ефективності роботи органів податкової служби та їх посадових осіб є ступінь дотримання вимог законодавства зі сплати податків, а не виконання плану з надходжень до бюджету.

Враховуючи зазначене та з метою запровадження оцінки ефективності роботи податкових органів, пропонуємо також внести зміни до Податкового кодексу України, зокрема:

пункт 19¹.1 статті 19¹ щодо функцій контролюючих органів доповнити підпунктом 19¹.1.48¹ такого змісту:

«19¹.1.48¹. здійснюють заходи стосовно досягнення цільових значень ключових показників ефективності роботи податкових органів за звітний період, затверджених керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та подають звіт про їх виконання;»;

пункт 19².1 статті 19² щодо функцій Мінфіну доповнити підпунктом 19².1.6¹ такого змісту:

«19².1.6¹. затверджує перелік ключових показників ефективності роботи податкових органів та Методику їх розрахунку;».

З огляду на викладене, проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо встановлення особливостей проходження служби в податкових органах та проведення атестації посадових осіб податкових органів» (реєстр. № 9243 від 26.04.2023) потребує доопрацювання з урахуванням викладених зауважень та пропозицій.

**Перший заступник
Міністра фінансів України**

Денис УЛЮТІН